

SÈRIE 1

Exercici 1 (4 punts en total) (Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici val 0,4 punts)

1) b; 2) c; 3) a; 4) a; 5) a; 6) c; 7) b; 8) a; 9) c; 10) a

Exercici 2 (4 punts en total)

A. Anàlisi formal-estructural (3 punts en total. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta equivocada s'han de restar 0,1 punts)

1) A

2) B

3) B

4) C

5) A

B. Anàlisi estilística i de context (1 punt en total)

En aquest apartat donem la màxima llibertat perquè l'estudiant elabori un comentari ben redactat i que sigui mínimament coherent amb els apartats que se li demana de respondre. Així, ha de quedar clar que es tracta, com a gènere, de música per a quartet de corda, i és imprescindible que l'estudiant esmenti els quatre instruments que integren el conjunt (primer i segon violins, viola i violoncel); quant a l'estil, és així mateix necessari que l'estudiant adscriuï aquest moviment a l'estil plenament clàssic caracteritzat, entre d'altres característiques, per la regularitat del fraseig construït preferentment en períodes de quatre compassos i processos cadencials al final de cada un, i per la paritat o importància similar atorgada a les quatre parts del conjunt; també fóra bo que entenguessin el moviment escoltat (adagio construït amb la forma de tema amb variacions) integrat dins del conjunt d'una obra formada preferentment de quatre moviments amb un esquema: 1r. moviment, *allegro*; 2n. *lento*; 3r. *menuetto* o *scherzo*, i 4t. *allegro*; i millor puntuació per als estudiants que descriguin la música per a quartet del període clàssic com el paradigma del que més endavant seria considerada música "pura" o "absoluta", és a dir, música autònoma en ella mateixa i desvinculada de qualsevol referència argumental, literària o representativa.

Exercici 3 (2 punts en total. Puntuació d'aquest exercici: 1) 0,5 punts; 2) 0,5 punts; 3) 1 punt).

1) "equilibrat" en el context definit per Small, seria aquella programació musical o col·lecció discogràfica en les quals impera un criteri objectiu més que no pas el principi d'una tria feta a partir dels gustos personals o de les preferències dels programadors o dels col·leccionistes. S'imposaria una selecció basada en categories estilístiques, de gènere, de períodes històrics, de formes musicals, monogràfiques, temàtiques, de versions de les mateixes obres per diferents intèrprets, etc., més o menys sistemàtica en cadascun dels camps elegits en què no hi faltés cap perspectiva per tal d'intentar accontentar tothom i de satisfer una exigència més intel·lectual que no pas vivencial, emocional o subjectiva. (0,5 punts)

2) Tenen més sort aquells aficionats que no es deixen entabanar per prejudicis ni per opinions d'altri. Ells fan cas únicament al seu propi criteri determinat pel plaer que els proporciona la música que els agrada independentment de l'opinió dels experts. Com a àmbit deslligat de la visió científica no serien aquí vàlids els barems que són propis del coneixement racional. L'altra classe d'aficionats, en canvi, és una classe més acomplexada i insegura, que no s'atreveix a afirmar els valors purament hedonistes, sensorials del coneixement creatiu i artístic. (0,5 punts)

3) Es tracta bàsicament que l'estudiant hagi entès el sentit general del text de Christopher Small i la seva defensa d'una concepció alternativa a la de la visió científica del món, concepció en la qual l'art i l'educació estètica de la persona són elements fonamentals. Els musicòlegs –Small s'està referint en aquest text, que ja té molts anys, als musicòlegs adscrits encara a l'escola positivista– serien els ideòlegs d'una concepció elitista i poc democràtica del consum musical basat en el paradigma de la teoria per damunt de la praxis. Ells serien els controladors d'aquell consum i els encarregats d'elaborar judicis normatius sobre la música, debilitant-ne l'experiència viva i immediata per part de l'aficionat. El més greu és que aquest rol intervencionista i censorador està fonamentat en categories intel·lectuals que han perdut del tot de vista el vessant vivencial, procedimental i emocional de la música, tan present en els aficionats no contaminats per aquells principis. L'estudiant ha d'haver vist que Small reivindica que al costat de la visió científica del món hi ha de poder haver lloc per a una altra visió més holística on s'apleguin aspectes com el plaer, les sensacions, les emocions, els instints, el fer i no només l'escoltar, que són igualment constitutius de la condició humana. (1 punt)